

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

6. wzywa władze malezyjskie do wdrożenia międzynarodowych norm w dziedzinie ochrony imigrantów, uchodźców oraz osób ubiegających się o azyl i do kierowania się nimi m.in. w postępowaniach karnych przeciwko takim osobom w celu zapewnienia im skutecznej ochrony przed torturami i niewłaściwym traktowaniem;
7. wzywa wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisję i Radę do regularnego podnoszenia kwestii praw człowieka w Malezji w kontaktach politycznych z tym krajem, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów rozlicznych naruszeń i niewłaściwego traktowania imigrantów oraz osób ubiegających się o azyl;
8. apeluje do wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Rady i Komisji o kontynuowanie działań dyplomatycznych w stosunku do wszystkich partnerów Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej i wzywając ich do ratyfikacji i wdrożenia międzynarodowych konwencji zakazujących stosowania tortur i niewłaściwego traktowania; wzywa Unię Europejską, aby uznała walkę ze stosowaniem tortur i brutalnym traktowaniem za absolutny priorytet swojej polityki w dziedzinie praw człowieka, szczególnie przez intensywniejsze wdrażanie wytycznych i innych instrumentów unijnych, takich jak europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR);
9. uważa, że powołanie Międzyrządowej Komisji Praw Człowieka ASEAN stanowi pozytywny krok w kierunku bardziej kompleksowego podejścia i skuteczniejszego wdrażania norm praw człowieka w całym regionie; uważa, że ASEAN mogłoby zająć się kwestią chłosty w Malezji, która często dotyka imigrantów i osoby ubiegające się o azyl pochodzące z państw członkowskich tego stowarzyszenia;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Malezji, rządowi państw członkowskich ASEAN, specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. tortur oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.

Uganda: Bahati Bill i dyskryminacja wobec osób LGBT

P7_TA(2010)0495

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie Ugandy: tak zwana ustawa Bahatiego i dyskryminacja wobec osób LGBT

(2012/C 169 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe zobowiązania i instrumenty dotyczące praw człowieka, w tym te zawarte w konwencjach ONZ w sprawie praw człowieka oraz w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, gwarantujące prawa człowieka i podstawowe wolności oraz zakazujące dyskryminacji,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (umowę z Kotonu), a także klauzule dotyczącą praw człowieka w niej zawarte, w szczególności art. 9,
- uwzględniając art. 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), które zobowiązują Unię Europejską i państwa członkowskie do stania na straży praw człowieka i podstawowych wolności oraz umożliwiają przeciwdziałanie dyskryminacji i łamaniu praw człowieka na szczeblu UE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 21, zakazujący dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

- uwzględniając wszystkie działania UE w zakresie zwalczania homofobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje na temat homofobii, ochrony mniejszości i strategii walki z dyskryminacją,
 - uwzględniając swoją poprzednią rezolucję z dnia 17 grudnia 2009 r. pt. Uganda: projekt ustawy przeciwko homoseksualizmowi⁽¹⁾,
 - uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel, Catherine Ashton, w sprawie Międzynarodowego Dnia przeciw Homofobii, z dnia 17 maja 2010 r.,
 - uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 3 grudnia 2009 r. w sprawie integracji społecznej i kulturowej oraz udziału w niej ludzi młodych,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze ustawę przeciwko homoseksualizmowi, którą we własnym imieniu złożył poseł David Bahati w dniu 25 września 2009 r. w parlamencie ugandyjskim, przewidującą za stosunki homoseksualne karę więzienia od siedmiu lat do dożywocia, a także karę śmierci; mając na uwadze, że ustawa przewiduje karę do trzech lat więzienia w przypadku nieujawnienia homoseksualizmu dziecka lub pacjenta; mając na uwadze, że ustawa jest nadal rozpatrywana,
- B. mając na uwadze, że międzynarodowa wspólnota w znakomitej większości potępiła proponowane prawo, a niektóre państwa członkowskie UE zagroziły wstrzymaniem pomocy rozwojowej dla Ugandy w przypadku uchwalenia ustawy,
- C. mając na uwadze, że w dniu 9 października i 15 listopada 2010 r. lokalna gazeta „Rolling Stone” opublikowała nazwiska i dane osobowe osób podejrzanych o homoseksualizm, nawołując czytelników do ich atakowania lub powieszenia; mając na uwadze, że Sąd Najwyższy w Ugandzie tymczasowo zakazał gazecie publikacji,
- D. mając na uwadze, że w Afryce homoseksualizm jest legalny w jedynie 13 krajach, a w 38 krajach stanowi przestępstwo; mając na uwadze, że w Mauretanii, Sudanie i północnej Nigerii za homoseksualizm grozi kara śmierci,
1. ponownie stwierdza, że orientacja seksualna jest zagadnieniem indywidualnym, powiązaniem z prawem do prywatności, gwarantowanym na mocy międzynarodowego prawa praw człowieka, zgodnie z którym należy chronić równe traktowanie oraz traktowanie wolne od dyskryminacji, jak również gwarantować wolność wypowiedzi;
 2. przypomina władzom Ugandy o zobowiązaniach wynikających z prawa międzynarodowego oraz umowy z Kotonu, która wzywa do poszanowania uniwersalnych praw człowieka;
 3. ponownie deklaruje swoje przywiązanie do uniwersalnych praw człowieka; zauważa w związku z tym, że ochronę podstawowych praw osób LGBT należy kwalifikować nie jako narzucanie europejskich wartości, lecz jako ochronę i promowanie wspólnych uniwersalnych praw człowieka, co jest jednym z celów UE, we wszystkich działaniach zewnętrznych UE;
 4. potępią wszelkie próby nawoływania do nienawiści i zalecania przemocy wobec którejkolwiek z mniejszości, w tym ze względu na płeć lub orientację seksualną; w tym kontekście potępią złożenie ustawy przeciwko homoseksualizmowi w parlamencie ugandyjskim i wzywa władze Ugandy do odrzucenia ustawy i zmiany obowiązującego prawa krajowego celem depenalizacji homoseksualizmu oraz depenalizacji marginalizowanych grup, w tym aktywistów LGBT; podkreśla, że taka ustawa przeciw homoseksualizmowi poważnie zaszkodziłaby walce z HIV/AIDS;
 5. po raz kolejny zdecydowanie sprzeciwia się, niezależnie od okoliczności, wszelkim działaniom mającym na celu wprowadzenie kary śmierci oraz procedur ekstradycyjnych dla obywateli Ugandy, którzy utrzymują stosunki homoseksualne za granicą;

(1) Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 25.

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Sąd Najwyższy Ugandy zakazał gazecie „Rolling Stone” publikacji; jest jednak nadal zaniepokojony faktem, że wielu Ugandyjczyków zostało zaatakowanych bezpośrednio z powodu artykułu, a wielu nadal obawia się ataków, oraz wzywa władze do ochrony tych osób;

7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz prezydentowi Republiki Ugandy, marszałkowi Parlamentu Ugandy, Zgromadzeniu Legislacyjnemu Afryki Wschodniej oraz Komisji Unii Afrykańskiej i jej instytucjom.

Erytrejscy uchodźcy przetrzymywani w charakterze zakładników na półwyspie Synaj

P7_TA(2010)0496

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie erytrejskich uchodźców przetrzymywanych w charakterze zakładników na półwyspie Synaj

(2012/C 169 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację z Barcelony z listopada 1995 r.,
 - uwzględniając pierwszą konferencję Eurośródziemnomorskiej Sieci ds. Praw Człowieka w Kairze w dniach 26–27 stycznia 2006 r.,
 - A. mając na uwadze, że egipskie służby bezpieczeństwa poszukują setek erytrejskich uchodźców, którzy zdaniem Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców są przetrzymywani na półwyspie Synaj przez beduińskich przemytników w charakterze zakładników, ponieważ nie zapłacili przemytnikom żądanej kwoty za pomoc w przedostaniu się do Izraela,
 - B. mając na uwadze, że we wtorek 7 grudnia 2010 r. biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców wyraziło zaniepokojenie faktem, że – jak się przypuszcza – 250 erytrejskich migrantów przetrzymywanych jest w charakterze zakładników na pustyni na półwyspie Synaj,
 - C. mając na uwadze, że przemytnicy żądają rzekomo kwoty 800 dolarów amerykańskich od osoby za uwolnienie oraz że ludzie są przetrzymywani w kontenerach oraz maltretowani,
 - D. mając na uwadze, że we wspólnym apelu organizacji pozarządowych, opublikowanym 1 grudnia 2010 r., informuje się o setkach *nielegalnych* uchodźców z Rogu Afryki od miesiąca przetrzymywanych w pobliżu nieznanej miejscowości na półwyspie Synaj,
 - E. mając na uwadze, że zakładnicy zapłacili już 2 000 dolarów amerykańskich za przedostanie się do Izraela, o czym donoszą organizacje pozarządowe twierdzące również, że przemytnicy traktują uchodźców w sposób niezwykle poniżający i nieludzki,
 - F. mając na uwadze, że lokalni urzędnicy z Synaju Północnego potwierdzili, że siły bezpieczeństwa prowadzą poszukiwania Erytrejczyków, którzy są rzekomo przetrzymywani w rozproszonych grupach,
1. wzywa władze Egiptu do podjęcia wszelkich niezbędnych działań zmierzających do uwolnienia Erytrejczyków przetrzymywanych w charakterze zakładników, do niestosowania zbrojnej przemocy wobec nielegalnych migrantów przekraczających granice kraju, do ochrony ich godności i nienaruszania ich integralności cielesnej i psychologicznej oraz do zagwarantowania zatrzymanym migrantom możliwości kontaktu z Wysokim Komisarzem ONZ do spraw Uchodźców, któremu należy zapewnić dostęp do wszystkich osób ubiegających się o azyl i uchodźców przebywających w areszcie;